В небі високім, в блакитні простори
Зірка до зірки мигтить,
Сяють промінням закохані зорі,
Вічність їм лине за мить!
Ділить їх просторь величня, безкрая,
Інша судилась їм путь:
їм не діждати жаданого рая, —
Різно в блакиті пливуть!
В світі холоднім, порожнім, байдужім
Серце до серця зорить,
Серця палають під полум'ям дужим,
Вічністю лине їм мить!
Ділить їх прорва безодня, безмежна,
Різні їх ваблять мети,
Кличе далеко їх доля безмежна...
В світі їм поруч не йти!